

ügyesség intézkedésére a rabkórházba akarták szállítani. A rabkórházban azonban nincs hely és így ideiglenesen a Csillagbörtön egyik külön cellájában helyezték el Jutkovicset.

KUN JÓZSEF

(Saját tudósítónktól.) A magyar irodalom gyászol: Kun József meghalt. A magyar irodalom örökéletű névsorában egy név után ott áll megint: *Elvégeztetett.*

Irunk és sirunk, ha öntudatunkra csap, hogy holnap ravatalon találkozhatunk csak Vele. Kun Józseffel, a szegedi poétával. Aki olyan szürkén járt-kelt ebben a szürke városban, mintha emberi szelleme volna a magyaros és vidéki szerénységnek. Aki annyi lelkesedéssel járt előttünk, fiatalok és öregek előtt, hogy néha lelkesnek találtuk ezt az ifju és öreg várost, igen, lélekkel teljesnek az egész világot. S aki annyi szeretettel ölelte e kis magyarságot, mintha egyéb szeretet se volna e nagy világon.

Ismertük, szerettük, nagyrabecsültük. A lelke nehezen nyílt meg, akár a misztikum világa, de amikor megnyílt, láthattuk, mennyire átlengte a legnagyobb, mi embernek adatott, a *Művészet*. Ugy járt itt közöttünk, mint a szelid álomlovag, aki túl van az Operencián, még a titkok birodalmán is, akinek országa nem e világból való . . . Mert megszépült, mert művészié vált, amihez csak hozzáfogott.

Ember volt, a szó tökéletes értelmében. Nagyszívű. Tanára a felsőipariskolának. Gyámoltója a fiataloknak, akiknek csak művészi törekvésük volt. Szeliden és elnézően hunyt szemet a hibáknak és látásra vezette a hibázókat.

Író volt. Költeményei végtelenül egyszerűek, tiszták valának, egy-egy gyöngyszem a magyar nyelv örökszép rózsa-füzéréből.

Eszttikus volt. A szépet, igen, a szépet, mindig ezt látta és mutatta. Kritikai tanulmányai értékesek és mintaszerűek. Mutatják, mennyire türelmesnek köll lennünk a gyöngébekekkel s milyen lelkesnek a lelkesek iránt.

Az agya ölte meg, a vére, az idegrendszerére. Tehát az, ami annyi széppel szemben reagált. Vasárnap még Ujszegeden sétált és örvendezett, hogy ime, kinyíltak a rózsák. Hétfőn pedig agyszélhűdés tört rá az életért reszkető életére. Kedden pedig . . . már a ravatalán sóhajtanak a le-tört rózsák.

Szeged társadalmában talán mindenki ismerte Kun Józsefet. Szinte a szerénységével vált ki az emberek tömegéből. És akik érdeklődtek iránta, bámulattal láthatták, mi csoda intellektuel és mennyire művészi véna. Évek óta egyik vezetője volt a szegedi művészeti mozgalomnak, különösen, ha képzőművészetről és fiatalokról volt szó. Szinte atyai szemmel nézett jószágos kék szemével és aggódott nagy szívével.

A polgári életben tanár volt. Az állami felső ipariskola egyik főnöke. Mostanra készítette el növendékeit a vizsgák és az élet számára. Sokat dolgozott, mert a könnyebb eszűeket és hanyagabbakat külön órákban is oktatta, intette.

Munkabírása meglepő volt. Pedig sokat

betegeskedett. A negyvenegy esztendő férfi barátai előtt nem egyszer bevállotta, hogy aggnak érzi magát, olyan fáradt. De ilyenkor föl is sóhajtott: — Olyan jó élni, igen, csak-hogy élünk . . . Szervezete egyre gyöngült, aminek oka az volt, hogy évekkel ezelőtt kínzó gyomor baj támadta meg, az befolyásolta aztán az idegrendszerét is.

Szabad idejében sokat sétált. Így vasárnap Ujszegeden rózsa az utakat és leste, miként illatoznak a rózsák. Az elmúlt napokban írta egyik ujjongó versét, amely a *Délmagyarország*-ban jelent meg. *Májusi sétán*, — ez a cím és imágyen örvendez:

*Szikrázó fényben, kint a Tiszaparton,
Mégbűvölt szemmel andalgok a tájon,
Hol izzó színeket csillant az alkony.*

*Lombfátyolát most bontja a tavasz,
Nincs egy fakó folt az egész határon,
A vén föld újra színes, ugaras.*

*...Amint megállok, két karom kitártam,
Egy szín vagyok az égő szimőzönben,
Egy zöngé és zengő harmóniában!*

Gyönyörű sorok és tragikusak, ha a halálára gondolunk.

Hisz már halott! Hétfőn támadt rá, orozva, a saját vére. A déli órákban kedvesen szólt a feleségének, két kicsi fiának, majd a fejéhez kapott, leszédült. Orvosért kiáltottak. Rögtön megérkezett az ugyanott, a Holtzer-palotában lakó Bernáth József dr, majd Illés dr, ezredorvos is, de mindnyájan konstatálták, hogy *agyszélhűdés* támadta meg Kun Józsefet és hogy *menthetetlen*. A délutáni órákban eret vágtak rajta, mindent elkövettek megmentésére. Nem sikerült. *Éjszaka tíz órakor* eszénesen és anélkül, hogy pillanatra eszméletre tért volna, *meghalt*.

Kun József Budapesten született, az 1871. esztendőben. Kiss Józsefnek, az európai nevű költőnek volt az unokatestvére. Az ősz költő rájogással szerette a „kis öcsését”. Kun a fővárosban járt iskolába, majd a szegedi állami felső ipariskolába neveztek ki tanárnak. Szegeden megismerkedett Szabó Jakab dr ügyvéd leányával és feleségül vette. Házaságából két fiugyermek származott.

Mint poéta, országos nevet szerzett. Amikor a *Kék hegyek* című kötete megjelent, fővárosi és vidéki lapok, az egész magyar sajtó ünnepelte. Külön irányt és külön egyéniséget jelentett az övé. Versei az Uj Idők-ben és A Hét-ben jelentek meg, nem egy a Délmagyarországban is és más napilapban. Sok költeményét azonban ki se adta. Így csak a jóbarátai tudták, hogy lefordította *Wilde* legnagyobb költeményét, a Readengi fegyház balladáját, csodálatos nyelven, klasszikus tömörséggel. Fordított németből és franciából. De kiváló volt mint esztétikus is. Modern szellem, radikális fölfogás, mégis szelid jóakarát, lelkesség és szeretet jellemzik ilyen irányu munkáit. Mint kritikus is jónevet szerzett. Különösen a Képzőművészetben volt szakértő. Jóideig ő volt a Szegedi Képzőművészeti Egyesületnek is a lelke, de mások veszekedése miatt nem fejthetett ki annyi eredményt, amennyit akart és érdemelt volna, tehát lemondott vezetői állásáról. A szegedi fiatal piktoroknak mindig mecénása volt, buzdította őket és mindent elkövetett az érdekükben.

Levelezésben állott magyar és külföldi írók-

kal, művészekkel. Egész gyűjtemény akad már ilyen hagyatékából. És képzőművészeti gyűjteménye szintén nagyon érdekes. Sok befejezett és félbenmaradt dolga, tanulmánya maradt íróasztalában. Mert emberfeletti munkásságot fejtett ki, annyi ősi hittél, olyan rajongással, amilyenre csak a Művészet igaz apostola képes.

Mert az volt. És ez az ítélet marad meg emléke glóriájának.

Mezői Vilmos sajtópöre.

— A szegvári választás utójátéka. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi törvényszék júniusi esküdtbirósági ciklusa ma vette kezdetét egy érdekes sajtópör tárgyalásával. A perben Mezői Vilmos, volt országgyűlési képviselő, az országos 48-as szocialista párt elnöke szerepelt főmagánvádlóként, a vádlott pedig Horváth Antal mindszenti nyomdász volt. Az általános képviselőválasztásokkor Mezői ugyanis Mindszenten lépett fel *Palla-vicini* János örgróf, munkapárti jelölttel szemben, akit meg is választottak képviselőnek. A választást természetesen erős harc előzte meg, amelynek hevében egy sértő és rágalmozó röpirat jelent meg Mezői ellen, aki a röpirat szerzőjét ezért följelentette nyomtatvány utján elkövetett becsületsértésért és rágalmozásért. Amde az előzetes vizsgálat során nem bírták megállapítani, hogy ki a röpiratnak a szerzője. A felelősséget tehát a vád áthárította Horváth Antal nyomdászra, aki a röpiratot készítette.

A mai tárgyalást délelőtt 9 órakor nyitotta meg Pókay Elek főtárgyalási elnök. Mezői Vilmos nem jelent meg személyesen a tárgyaláson, hanem *Kormányos* Benő dr ügyvéddel képviseltette magát. A vád képviselőjének kérelmére az elnök felolvastatta a „Felhívás a szegvári választókerület polgáraihoz és polgárnőjéhez” című röpiratot, a melyben az inkriminált kitételek a következők:

— „A Mezői-párt vezetősége csupa dologkerülő, facér mesterlegényből, íródeákából, ügyetlen fiskálisból áll. Érdekszövetség ez, mely a ti bolonditástokból él és még akar élni sokáig.” — „Mezői rajtatok, keservesen összekuporgatott filléreitekből élőködő, uraskodó, pezsgőző, benneteket Pesten kerülő.”

A röpirat többi kitételei is hasonló sértéseket tartalmaznak. Ezek felolvasása után Horváth Antal vádlottat hallgatta ki a bíróság. Horváth vallomása során tagadta, hogy a röpiratot ő írta volna, hanem Magyar Antal mindszenti gazdálkodót nevezte meg szerzőnek. Mivel Medgyesi azonban időközben kivándorolt Amerikába, kénytelen volt a felelősséget ő vállalni, mert így intézkedik a sajtótörvény. Medgyesi időközben visszatért Amerikából és most már nem hajlandó a röpiratért a következményeket vállalni.

Mezői jogi képviselője mindazonáltal fenntartotta a vádat, mire a becsatolt kéziratokat vizsgálták meg, amiből kitűnt, hogy tényleg nem Horváth kézírása. A vád- és védbeszédek elhangzása után az esküdtek ítélethozatalra vonultak vissza és „nem bűnös”-nek mondták ki a vádlottat. A bíróság az esküdtek verdiktje alapján *felmentette* a vádlottat, mivel kitűnt, hogy tényleg a röpiratnak nem ő volt a szerzője. Mezői mostan Medgyesi ellen fog sajtópört indítani.

Ne vegyen és ne rendeljen **Holtzer és Abonyi** addig ruhát, amíg **Holtzer és Abonyi** (Széchenyi-tér 2. sz.) kész férfi- és gyermekruha raktárát, valamint angol szöveteit és uri szabóságát föl nem keresi. **Szigoruan szabott árak!** Telefon 258.